

Tur til Langeland af Sverre Barfod

Mange, mange tak til Flemming Dahlin og Jan Krogh for turen til Langeland 27 - 29/ august.

Det er rigtig godt, at nogen beslutter sig for at arrangere en tur. Og initiativet fik en fin opbakning af 14 dykkere med familier, så den skønt beliggende campingplads var befolket med ca 30 mennesker, 3 geder, en labrador-lignende unghund, der jog 8 vilde kaniner med meget lange ører --. Det var Dykkercenter Langeland i Klæsø nær en vig på Vestlangeland, 5 km syd for Rudkøbing (2 timer og 48 min fra Asserbo), ejet og styret af Eigil Strand med fast hånd.

Jonas, Dorte og jeg samt to hunde ankom som de sidste fredag aften kl 21.15 og blev installeret i en dejlig stor hytte. Meget bedre hytte end den for nogle år tilbage på Tåsinge (hed det ikke Vindeby Camping?).

Pga af vestenvind aflystes natdykket og lørdag kl 0800 stod vi alle dydigt og ventede på at Eigil Strand blev parat; han ventede vist på en anden gæst. Vi havde udskudt morgenmaden, da der var rigelig tid til at få den ombord, men jeg (og andre) kunne da have spist 2-3 gange i ventetiden, så min mave knurrede lystigt. En lystig bemærkning om ventetiden fik det sidste tilbageværende hår på Eigils hoved til at stritte så han fik behov for at markere sin lederposition, hvilket dog var helt malplaceret.

Så i kortege efter gummibåden til Spodsbjerg, hvor kutteren lå. Første dyk skulle være "Island" sydpå ved Bagenkop, men halvvejs vendte kutteren om, idet en modgående lods berettede om 3 m høje bølger. Retur til et grønt fyr på 12-16 m dybde, hvor vraget af "Skansen" lå tæt ved fundamentet.

Eigil dykkede først og fæstnede en bøjle til en pullert på vraget, og Jones og jeg kom i som 2. hold fra gummibåden. Vi stred os ned ad det tommetykke reb, mens vandmænd klaskede mod masken eller kløvedes af rebet. Den sydgående strøm var stærk, så vi lå

vandret. Det stilledes noget af da vi kom til vrages hæk, og kunne slippe rebet og synke til bunds ved roret. hvor vi afsøgte de 6 m² bund i læ, dækket af søanemoner og muslinger. Nogle torsk m fl hilste på. Så snart vi forsøgte at svømme langs skroget, kom vi på hårdt arbejde, og med anstrengelse kom vi op over rælingen og ind bag et styrehus, men undervejs gik min ene finne løs. - Og så er det godt med en body guard som Jonas.

For overhovedet at kunne manøvrere koncentrerede jeg mig kun om at få finnen på, men så førte strømmen mig væk. Jonas skyndte sig at okse hen til rebet og trak mig ind. I troen på at jeg have fået læggekrampe gav han "gå-op" tegn, hvad vi gjorde, selv om jeg havde sat finnen på igen.

I overfladen blev situationen klarlagt, og Eigil gav lov til et nyt forsøg. Der var jeg imidlertid for ivrig og kom derved til at presse det foran "klatrende" dykker-hold nede ad rebet, så de besluttede sig for at afbryde deres dyk. Vi passerede hinanden på rebet og vi Jonas og jeg fortsatte ned på anden tur bag hækken, men vi fik ikke set andet end de nævnte søanemoner, svævende i ly for strømmen. Ved afslutningen sigtede vi så opad efter rebet ved rælingen, for hvis vi ramte forkert, ville det hurtigt blive til et strømdyk -.

Oppe på kutteren fik jeg tilbagemeldingen fra det andet hold, at jeg havde presset. Det var lærerigt, for jeg burde selvfølgelig have tøjlet min iver.

Eigil ændrede igen plan, idet næste dyk så blev regulært strømdyk på 12 m. Her følte strømmen dog kun halv så stærk, men alligevel kom vi langt mod syd på 35 min. Bundens vegetation var nydelig men ensartet med især meget brede brunalger, en enkelt sko, flasker og en lysegrøn thermokande. Vi blev snart opsamlet af den hurtige gummibåd (med den største motor jeg har set, virilt ført af Eigil) og sejlede en times tid tilbage i solen. Undervejs prøvede vi hele tiden at placere os så vi ikke blev forgiftede af dieselosen, som "Silvermoon" dunkede ud mod bagbord, men forgæves. Det gav tømmermænd før tid! - Eigil bør montere en skorsten, så hans gæster overlever -.

Efter en kort afslapning på pladsen, hvor "sløveren" var lige ved at få overhånd, inviterede Jan til skattejagt, og det var en behagelig overraskelse. Jonas og jeg havde besluttet at

dykke i det ?-1 m dybe vand uden dragt (som nemlig var kold og klam) men tilgængæld stod vi og frøs lidt i badebukser indtil Jan gav startsignal. Ud at finne(!) 4 hvide mursten på et ca 40 x 10 m stort område. De tre medfølgende hunde var også begejstrede. Ved aftenens overdådige grill-buffet overrakte Jan så meget flotte præmier til de heldige.

Søndag morgen pakning og hjem, fortsat i strålende sol, mens håndboldpigernes nerveflænsende OL-guldkamp refereredes i bilradioen.

Tak for en fin weekend, også for den gode planlægning af vejret.